नारीणां चिरवासो हि बान्धवेषु न रोचते। कीर्त्तिचारित्रधर्म्मघ्नस्तस्मान्नयत मा चिरं।
तथेत्युक्त्वा तु ते सर्व्वे प्रातिष्ठन्त महौजसः। शकुन्तलां पुरस्कृत्य सपुत्रां गजसाह्वयं। २००
गृहीत्वाऽमरगर्भाभं पुत्रं कमललोचनं। आजगाम ततः सुभ्रूर्दुष्यन्तं विदिताद्वनात्।
अभिसृत्य च राजानं विदिता च प्रवेशिता। सह तेनैव पुत्रेण बालार्कसमतेजसा।
निवेदयित्वा ते सर्व्वे आश्रमं पुनरागताः। पूजयित्वा यथान्यायमब्रवीच्च शकुन्तला।
अयं पुत्रस्त्वया राजन्यौवराज्येऽभिषिच्यतां। त्वया ह्ययं सुतो राजन्नभ्युत्पन्नः सुरोपमः। यथासमयमेतस्मिन्वर्त्तस्व पुरुषोत्तम।
यथा मत्सङ्गमे पूर्व्वं यः कृतः समयस्त्वया। तं स्मरस्व महाभाग कण्वाश्रमपदं प्रति। २००५
सोऽथ श्रुत्वैव तद्वाक्यं तस्या राजा स्मरन्नपि। अब्रवीन्न स्मरामीति कस्य त्वं दुष्टतापसि।
धर्म्मकामार्थसम्बन्धं न स्मरामि त्वया सह। गच्छ वा तिष्ठ वा कामं यद्वापीच्छसि तत्कुरु।
सैवमुक्ता वरारोहा व्रीडितेव तपस्विनी। निःसंज्ञेव च दुःखेन तस्थौ क्षणेव निश्चला।
संरम्भामर्षताम्राक्षी स्फुरमाणौष्ठसंपुटा। कटाक्षैर्निर्द्दहन्तीव तिर्य्यग्राजानमैक्षत।
आकारं गूहमाना च मन्युना च समीरिता। तपसा सम्भृतं तेजो धारयामास वै तदा। २०१०
सा मुहूर्त्तमिव ध्यात्वा दुःखामर्षसमन्विता। भर्त्तारमभिसम्प्रेक्ष्य क्रुद्धा वचनमब्रवीत्।
जानन्नपि महाराज कस्मादेवं प्रभाषसे। न जानामीति निःशङ्कं यथाऽन्यः प्राकृतो जनः।
अत्र ते हृदयं वेद सत्यस्यैवानृतस्य च। कल्याणं वद साध्वेवं मात्मानमवमन्यथाः।
योऽन्यथा सन्तमात्मानमन्यथा प्रतिपद्यते। किं तेन न कृतं पापं चौरेणात्मापहारिणा।
एकोऽहमस्मीति चमन्यसे त्वं न हृच्छयं वेत्सि मुनिं पुराणं। यो वेदिता कर्म्मणः पापकस्य तस्यान्तिके त्वं वृजिनं करोषि। २०१५
मन्यते पापकं कृत्वा न कश्चिद्वेत्ति मामिति। विदन्ति चैनं देवाश्च यश्चैवान्तरपूरुषः।
आदित्यचन्द्रावनिलानलौ च द्यौर्भूमिरापो हृदयं यमश्च। अहश्च रात्रिश्च उभे च सन्ध्ये धर्म्मश्च जानाति नरस्य वृत्तं।
यमो वैवस्वतस्तस्य निर्य्यातयति दुष्कृतं। हृदि स्थितः कर्म्मसाक्षी क्षेत्रज्ञो यस्य तुष्यति।
न तु तुष्यति यस्यैष पुरुषस्य दुरात्मनः। तं यमः पापकर्म्माणं वियातयति दुष्कृतं।
योऽवमन्यात्मनात्मानमन्यथा प्रतिपद्यते। न तस्य देवाः श्रेयांसो यस्यात्माऽपि न कारणं। २०२०
स्वयं प्राप्तेति मामेवं माऽवमंस्थाः पतिव्रतां। अर्चार्हां नार्चयसि मां स्वयं भार्य्यामुपस्थितां।
किमर्थं मां प्राकृतवदुपप्रेक्षसि संसदि। न खल्वहमिदं शून्ये रौमि किं न शृणोषि मे।
यदि मे याचमानाया वचनं न करिष्यसि। दुष्यन्त शतधा मूर्द्धा ततस्तेऽद्य स्फुटिष्यति।
भार्य्यां पतिः सम्प्रविश्य स यस्माज्जायते पुनः। जायायास्तद्धि जायात्वं पौराणाः कवयो विदुः।
यदागमवतः पुंसस्तदपत्यं प्रजायते। तत्तारयति सन्तत्या पूर्व्वप्रेतान्पितामहान्। २०२५
पुन्नाम्नो नरकाद्यस्मात्पितरं त्रायते सुतः। तस्मात्पुत्र इति प्रोक्तः स्वयमेव स्वयम्भुवा।
सा भार्य्या या गृहेदक्षा सा भार्य्या या प्रजावती। सा भार्य्या या पतिप्राणा सा भार्य्या या पतिव्रता।
अर्द्धं भार्य्या मनुष्यस्य भार्य्या श्रेष्ठतमः सखा। भार्य्या मूलं त्रिवर्गस्य भार्य्यामूलं तरिष्यतः।